

KS. ROMAN RYSZARD PIĘTKA MIC

(7 XI 1937 - 26 III 2011)

W dniu 26 marca 2011 r. zmarł w Lublinie w wieku 74 lat, długoletni proboszcz (1969-2007) jedynej neounickiej parafii w Polsce w Kostomłotach nad Bugiem, birytualista, marianin, ks. archimandryta Roman Ryszard Piętka MIC. Urodzony 7 XI 1937 r. w Ostrołęce k. Warki, po ukończeniu miejscowej szkoły podstawowej kontynuował naukę w liceum ogólnokształcącym w Górze Kalwarii, gdzie poznał Księży Marianów i gdzie też zrodziła się w nim myśl o życiu zakonnym. W 1955 r. rozpoczął nowicjat w mariańskim domu zakonnym w Skórcu k. Siedlec, zakończony złożeniem pierwszych ślubów zakonnych, po czym zaczął

studia seminaryjne w Gietrzwałdzie na Warmii. Wtedy to poznał ks. Tomasza Podziawę MIC, kapłana wschodniego obrządku, który powrócił z sowieckich łagrów i wykładał filozofię w mariańskim domu zakonnym. Pod jego też wpływem zaczął uczyć się rytu bizantyńsko-słowiańskiego oraz poznawać grecką tradycję chrześcijaństwa. Studia seminaryjne ukończył we Włocławku, gdzie najpierw 15 VIII 1960 r. złożył wieczystą profesję zakonną, a następnie 21 VI 1964 r. przyjął święcenia prezbiteratu z rąk abpa Kazimierza Majdańskiego.

Pierwszy rok kapłaństwa spędził jako wikariusz i katecheta na parafii w Skórcu, potem zaś został skierowany (1965) na studia filologii klasycznej na Katolicki Uniwersytet Lubelski, gdzie też miał możliwość spotykać się z problematyką ekumenizmu i nawiązania kontaktu z proboszczem jedynej w Polsce neounickiej parafii w Kostomłotach nad Bugiem – ks. Aleksandrem Pryłuckim. Wtedy to zaczął się fascynować rytym wschodnim i po kościołach lubelskich odprawiać nabożeństwa ekumeniczne w tym rycie, a jego mieszkanie studenckie przy ul. Weteranów przepelnione było liturgicznymi księgami w języku starocerkiewnym oraz licznymi zwisającymi lampami i kadzielnicami. Wtedy to jeszcze w czasie studiów uniwersyteckich, biskup siedlecki Ignacy Świrski znając zainteresowania ks. R. Piętki problematyką unijną, mianował go z polecenia prefekta watykańskiej Kongregacji d/s Kościołów Wschodnich kard. M. Fürstenberga, najpierw kooperatorem parafii w Kostomłotach, a później w 1969 r. jej proboszczem, nadając mu zgodnie

ze wschodnią tradycją monastyczną zakonne imię Roman. Studia filologii klasycznej, mimo iż uczęszczał na magisterskie seminarium łacińskie prof. dr L. Małunowiczówny, ukończył w r. 1973 na seminarium greckim prof. dr J. Pliszczyńskiej pisząc pracę magisterską pt. *Zakres semantyczny wyrazu προπαιδεία w Στρωματεῖς Klemensa Aleksandryjskiego*.

Będąc proboszczem niewielkiej (liczącej niewiele ponad 200 osób) unickiej parafii o rycie bizantyjsko-słowiańskim starał się krzewić jej wschodnie tradycje kościelne na różne sposoby. Kostomłocką cerkiew św. Nikity, którego postać słowem i pismem szczególnie przypominał i kultywował (por. R. Piętka, *Św. Nikita-Nicetas i jego kult w Kościele Wschodnim*, VoxP 10:1990, t. 18, 219-222), zwłaszcza po beatyfikacji męczenników z Pratulina, uczynił miejscem ich kultu. To przy niej zorganizował Centrum Ekumeniczne, którego był dyrektorem, organizował rekolekcje dla młodzieży z codzienną liturgią w obrządku greckim, organizował zjazdy ekumeniczne w pobliskim Kodniu, stąd wyjeżdżał i wygłaszał rekolekcje o tematyce ekumenicznej w wielu miastach Polski i odprawiał liturgię w obrządku bizantyńskim. Wtedy też tłumaczył na język polski czy łaciński różnego rodzaju teksty Księży Marianów, zwłaszcza autorstwa przygotowywanego do beatyfikacji założyciela Stanisława Papczyńskiego oraz uczył języka łacińskiego nowicjuszy i kleryków mariańskich w Lublinie. Wtedy również dokonał chyba dzieła swego życia – przełożył i opracował *Menologion* (biogramy świętych czczonych w Kościele Wschodnim i ich teksty liturgiczne), który okazał się pionierską pozycją na terenie Polski (*Menologion. Życiorysy świętych opracował i teksty liturgiczne przetłumaczył na język polski* o. archimandryta Roman Piętka MIC, Kostomłoty 2007, ss. 432).

Cała ta bogata działalność o. proboszcza Piętki, zwłaszcza jego gorliwa i skuteczna praca na rzecz rozwoju obrządku grecko-katolickiego, została w r. 1998 dostrzeżona i nagrodzona, najpierw przez Stolicę Apostolską godnością archimandryty (odpowiednik łacińskiego opata), a następnie przez prymasa Polski ks. kard. Józefa Glempa złotym medalem „Zasłużony dla Kościoła i Narodu” (*Ecclesiae Populoque servitium praestanti*).

W 2007 r. Ksiądz Piętka doznał udaru mózgu, wskutek czego zrezygnował z urzędu proboszcza w Kostomłotach i zamieszkał w Mariańskim Domu Studiów św. Cyryla i Metodego w Lublinie, gdzie jako rezydent-emeryt nadal kontynuował w miarę swych możliwości zdrowotnych posługę nauczyciela języka łacińskiego oraz tłumacza łacińskich i starosłowiańskich tekstów kościelnych. Mimo odkrytej w 2008 r. bolesnej nowotworowej choroby kości (amputowano mu nogę) nadal w miarę sił pracował i jeszcze w r. 2009 przygotował reprint XVIII-wiecznej książki *Missja bialska XX. Bazylianów* autorstwa bazylianina o. Tymoteusza Szczurowskiego. Nieuleczalna choroba czyniła jednak postępy i 26 marca 2011 r. zmarł w Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej przeżywszy 74 lata życia, w tym 57 lat profesji zakonnej i 47 lat kapłaństwa. Uroczystości pogrzebowe, którym przewodniczył administrator ks.

bp Mieczysław Cisło odbyły się 1 IV 2011 r. w kaplicy nowo wybudowanego przez XX. Marianów kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Lublinie. Wzięli w nim udział oprócz licznych XX. Marianów (m.in. o. archimandryta J. Gajek, ks. prof. A. Szostek, ks. prof. P. Kieniewicz, ks. Prowincjał, przedstawiciele domów mariańskich w Polsce), delegat Biskupa Siedleckiego, delegat abpa J. Martyniaka – ks. dr Bartuch, kilku profesorów KUL-u (m.in. ks. prof. J. Pałucki, ks. prof. P. Szczur, ks. prof. S. Longosz, prof. U. Szware); pochowany został w grobowcu XX. Marianów na cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie. Nie był patrologiem, ale dobrym znawcą języków klasycznych i wielkim entuzjastą kościelnej kultury bizantyńskiej, którą się szczerze fascynował i wobec której wielce się zasłużył, i przez to zasługuje na naszą pamięć.

Ks. Stanisław Longosz – Lublin, KUL

